

ارزیابی ریسک پروژه توسط رویکرد ترکیبی فرایند تحلیل شبکه‌ی و روش تاپسیس فازی

سیدحسام‌الدین دگرودی* (دانشیار)

بخش مهندسی صنایع، دانشگاه تربیت مدرس

احد نظری (استادیار)

دانشکده‌ی معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی

ابراهیم رضایی نیک (دانشجوی دکتری)

بخش مهندسی صنایع، دانشگاه تربیت مدرس

مهندسی صنایع و مدیریت شریف (زمستان ۱۳۹۲)
دوره ۱ - شماره ۲، ص. ۱۴-۳

در روش‌های کلاسیک، ارزیابی ریسک‌های پروژه براساس دو معیار احتمال وقوع و تأثیر آنها انجام می‌شود، ولی این معیارها به‌تنهایی بیان‌گر تمام جنبه‌های ریسک نیستند. ضمن این که در دنیای واقعی بین معیارهای مختلف وابستگی وجود دارد. با هدف رفع کاستی‌های یادشده، در این نوشتار یک ساختار سلسله‌مراتبی برای ارزیابی ریسک پروژه پیشنهاد شده که وابستگی بین معیارها را در نظر می‌گیرد. در این ساختار ابتدا معیارها توسط فرایند تحلیل شبکه‌ی در محیط فازی ارزیابی، و وزن آنها تعیین می‌شود. در مرحله‌ی بعد، رتبه‌بندی ریسک‌ها توسط الگوریتم تاپسیس در محیط فازی انجام می‌شود. به‌منظور اعتبارسنجی مدل، از طریق مطالعه‌ی موردی در پروژه‌های نیروگاهی، بیش از ۱۰۰ ریسک شناسایی و ریسک‌های مهم توسط مدل پیشنهادی ارزیابی شده است. براساس نتایج کسب شده، علی‌رغم ابهام و غیر دقیق بودن داده‌های مرتبط با ریسک پروژه‌ها، مدل پیشنهادی برای مسائل دنیای واقعی مناسب و قابل کاربرد است.

zegordi@modares.ac.ir
a_nazari@sbu.ac.ir
ernik@modares.ac.ir

واژگان کلیدی: شناسایی ریسک پروژه، ارزیابی ریسک پروژه، فرایند تحلیل شبکه‌ی فازی، الگوریتم تاپسیس فازی، پروژه‌های نیروگاهی.

۱. مقدمه

ریسک غیر مؤثر می‌شود.^[۵] علی‌رغم انتشار مقالات متعدد در موضوع مدیریت ریسک، اطلاعات اندکی درباره‌ی کاربرد آن در دنیای واقعی موجود است.^[۶] در این نوشتار مدلی برای ارزیابی ریسک‌های پروژه در دنیای واقعی ارائه می‌شود، که در پروژه‌های نیروگاهی پیاده‌سازی می‌شود. نیروگاه‌ها یکی از زیرساخت‌های اساسی توسعه‌ی اقتصادی کشور است و در حال حاضر پروژه‌های نیروگاهی متعددی در کشور ما در حال اجراست. این پروژه‌ها اغلب به روش کلید در دست انجام می‌شود و پیمانکار عمومی مسئول طراحی، تأمین تجهیزات و ساخت است. به‌دلایل متعدد -- نظیر پیچیدگی فنی، نیاز به منابع ریالی و ارزی قابل توجه، نیاز به تجهیزات خاص و تداخل و همبستگی بین فازهای مختلف -- این پروژه‌ها در معرض ریسک‌های متعددی و اغلب آنها انحراف قابل توجهی از اهداف تعیین شده دارند. بنابراین مدیریت مؤثر ریسک یکی از الزامات این پروژه‌هاست. در مدل پیشنهادی یک ساختار سلسله‌مراتبی برای ارزیابی ریسک‌ها ارائه شده که وابستگی بین معیارها را در نظر می‌گیرد. این ساختار توسط فرایند تحلیل شبکه‌ی در محیط فازی مورد ارزیابی قرار می‌گیرد و طی آن وزن معیارها و زیرمعیارها تعیین می‌شود. در مرحله‌ی بعد، رتبه‌بندی ریسک‌ها توسط الگوریتم تاپسیس در محیط فازی انجام می‌شود. این نوشتار در پنج بخش تنظیم شده است. پس از مقدمه، در بخش دوم، ادبیات

اغلب پروژه‌ها در محیطی پویا و پیچیده اجرا می‌شود به‌نحوی که عدم اطمینان و ریسک جزء ویژگی‌های ذاتی آنهاست. این عدم اطمینان باعث شده که اغلب پروژه‌های کشور در رسیدن به اهداف از پیش تعیین شده (زمان، هزینه، کیفیت و...) موفقیت چشمگیری کسب نکنند. طبق تعریف «راهنمای گسترده‌ی دانش مدیریت پروژه» ریسک عبارت است از: رخدادی غیر قطعی که در صورت وقوع، حداقل بر یکی از اهداف پروژه تأثیر می‌گذارد.^[۱] هدف مدیریت ریسک افزایش احتمال موفقیت پروژه است؛ این کار از طریق شناسایی و ارزیابی سیستماتیک ریسک، ارائه‌ی روش‌هایی برای اجتناب یا کاهش آنها و پیشینه‌سازی فرصت‌ها صورت می‌گیرد.^[۲] فرایند مدیریت ریسک به دو مرحله‌ی اصلی ارزیابی ریسک‌ها (شامل شناسایی و تحلیل ریسک‌ها) و پاسخ‌گویی به آنها قابل تقسیم است.^[۳] فرایند مدیریت ریسک مؤثر با ارزیابی مؤثر ریسک‌ها شروع می‌شود و بدون انجام این مرحله، مدیریت ریسک‌ها امکان‌پذیر نیست.^[۴] طبق نظر کارنو، تمامی گام‌های فرایند مدیریت ریسک از اهمیت یکسان برخوردار است و انجام ناقص هر یک از گام‌ها منجر به مدیریت

* نویسنده مسئول

تاریخ: دریافت ۱۳۸۹/۱۰/۱۹، اصلاحیه ۱۳۹۰/۹/۲۶، پذیرش ۱۳۹۱/۲/۲۵.

موضوع ارزیابی ریسک‌های پروژه، فرایند تحلیل شبکه‌ی فازی و روش تاپسیس فازی اجمالاً بررسی می‌شود. در بخش سوم چارچوب کلی مدل پیشنهادی ارائه می‌شود. بخش چهارم به مطالعه‌ی موردی در یک پروژه‌ی نیروگاهی اختصاص دارد. در نهایت، نتیجه‌گیری و تحقیقات آتی در بخش پنجم ارائه می‌شود.

۲. مرور ادبیات

۲.۱. ارزیابی ریسک‌های پروژه

علم مدیریت ریسک در دوره‌ی رنسانس در قرن ۱۶ میلادی مطرح شد. از سال ۱۹۹۰ میلادی مدل‌های مختلفی برای مدیریت ریسک پروژه‌ها با هدف افزایش موفقیت آنها ارائه شده است.^[۸،۹] در اغلب این مدل‌ها شناسایی و اولویت‌بندی ریسک‌ها از گام‌های اساسی است. برخی مدل‌ها از گام‌هایی ساده و برخی از جزئیات بیشتری تشکیل شده‌اند. از منظر عمومی، فرایند مدیریت ریسک پروژه شامل دو مرحله‌ی عام ارزیابی و پاسخ‌گویی به ریسک است. ارزیابی ریسک از دو بخش شناسایی و تحلیل ریسک‌ها تشکیل شده است.^[۲] برای شناسایی ریسک پروژه‌ها روش‌های متعددی مطرح شده که هر یک در شرایط خاص خود قابل استفاده است. روش‌های اصلی در شناسایی ریسک‌ها عبارت‌اند از: طوفان فکری، مرور مستندات، روش دلفی، تحلیل چک‌لیست‌ها و تحلیل فرضیات.^[۹] طوفان فکری متداول‌ترین روش شناسایی ریسک‌ها در دنیای واقعی است.^[۱۰] یکی از موضوعات مرتبط با شناسایی ریسک‌ها، طبقه‌بندی ریسک‌هاست. طبقه‌بندی ریسک‌ها ساختاری ایجاد می‌کند که امکان شناسایی ریسک‌ها به صورت نظام‌مند میسر شده و باعث افزایش اثربخشی و کیفیت فرایند شناسایی می‌شود. محققین مختلف دیدگاه‌های متفاوتی نسبت به نحوه‌ی طبقه‌بندی ریسک‌ها ارائه کرده‌اند که به برخی از آنها اشاره می‌شود. پری و هایس فهرستی از عوامل ناشی از منابع گوناگون ارائه کرده‌اند که برحسب ریسک‌های مرتبط با پیمانکار، مشاور و کارفرما تقسیم‌بندی شده‌اند.^[۱۱] کوپرو و چاپمن ریسک‌ها را براساس ماهیت و اهمیت آنها در دو گروه اولیه و ثانویه طبقه‌بندی کرده‌اند.^[۱۲] محققین از ساختار شکست ریسک برای طبقه‌بندی ریسک‌ها براساس منشأ و تأثیر آنها در پروژه استفاده کرده‌اند.^[۱۳] مرنا و اسمیت ریسک‌ها را در قالب ریسک‌های عام (جهانی) و محلی طبقه‌بندی کرده‌اند. ریسک‌های عام در برگیرنده‌ی ریسک‌های سیاسی، حقوقی، تجاری و محیطی است و ریسک‌های محلی مربوط به ساخت، عملیات، مالی و اجزای درآمدی پروژه است.^[۱۴] در مطالعات بعدی، محققین ریسک‌ها را با استفاده از ساختار شکست ریسک سلسله‌مراتبی طبقه‌بندی کرده‌اند.^[۱۵]

چاپمن ریسک‌ها را در چهار زیرمجموعه‌ی محیطی، صنعت، کارفرما و پروژه گروه‌بندی کرده است.^[۱۶] وی به اتفاق همکارانش در مطالعه‌ی دیگری ۹ گروه از ریسک‌ها را که در هر پروژه‌ی زیربنایی رخ می‌دهد مورد مطالعه قرار داده است؛ این گروه‌ها شامل ریسک‌های فنی، ساخت، عملیات، درآمد، مالی، غیر مترقبه، قوانین / سیاسی، محیطی و پیش فرض پروژه است.^[۱۷] به‌طور کلی روش‌های متعددی برای تقسیم‌بندی ریسک‌های پروژه وجود دارد و انتخاب یک روش منطقی بستگی به اهداف خاص تحقیق دارد.^[۱۸] در این تحقیق، ساختاری متناسب با پروژه‌های مورد بررسی برای طبقه‌بندی ریسک‌ها ارائه شده و با استفاده از رویکردهای مختلف ریسک‌ها شناسایی شده‌اند.

تحلیل ریسک به دو صورت کیفی و کمی انجام می‌شود. تحلیل کیفی ریسک معمولاً شامل ارزیابی احتمال، تأثیر و ماتریس احتمال - تأثیر است. در تحلیل کمی از

روش‌هایی مانند تحلیل حساسیت، تحلیل ارزش پولی مورد انتظار، درخت تصمیم با استفاده از نظریه‌ی مطلوبیت، شبیه‌سازی، نمودار علت و معلول، نمودار نفوذ، نظریه‌ی بازی، نظریه‌ی فازی و تحلیل درخت خطا استفاده می‌شود.^[۹] هدف اصلی ارزیابی کیفی ریسک، اولویت‌بندی ریسک‌هاست و در این زمینه مطالعات زیادی صورت گرفته که به برخی از تحقیقات مرتبط اشاره می‌شود.

زو و همکارانش ریسک‌های کلیدی را در پروژه‌های ساخت در کشور چین بررسی کرده‌اند. براساس ارزیابی احتمال وقوع و تأثیر ریسک‌ها بر اهداف پروژه، ۲۵ ریسک کلیدی شناسایی شده است.^[۱۸] زاید و چانگ با استفاده از مفهوم نظریه‌ی مطلوبیت، ارزش وزنی مورد انتظار را به‌عنوان شاخص ریسک در پروژه‌های ساخت - بهره‌برداری - انتقال استخراج کرده‌اند.^[۱۹] کانگ و همکاران با استفاده از رویکرد برنامه‌ریزی پویای چندمنظوره، مدلی برای ارزیابی ریسک‌های پروژه ارائه کرده‌اند و مدل پیشنهادی را از طریق یک الگوریتم تکراری حل کرده‌اند.^[۲۰] ژنگ و همکاران با استفاده از فرایند تحلیل سلسله‌مراتبی اصلاح شده، ساختاری برای ریسک‌های پروژه‌های ساختمانی پیشنهاد داده‌اند و آنها را اولویت‌بندی کرده‌اند.^[۲۱] ابراهیم‌نژاد و همکاران با استفاده از روش تاپسیس فازی و روش برنامه‌ریزی خطی فازی برای تحلیل چندبعدی اولویت (لینمپ فازی)، مدلی برای رتبه‌بندی ریسک‌ها در پروژه‌های ساخت - بهره‌برداری - انتقال پیشنهاد کرده‌اند.^[۲۲] با توجه به این که در هر یک از مراحل فرایند مدیریت ریسک پروژه ابزارهای متفاوتی قابل استفاده است، کانو و کراز با در نظر گرفتن عواملی از قبیل اندازه‌ی پروژه، پیچیدگی و سطح بلوغ سازمانی ریسک روش‌های مناسب هر پروژه را پیشنهاد کرده‌اند.^[۲۳]

بررسی تحقیقات گذشته نشان می‌دهد که در اغلب مطالعات فقط از معیارهای احتمال و تأثیر برای اولویت‌بندی ریسک‌ها استفاده شده که این معیارها به‌تنهایی بیانگر تمام جنبه‌های ریسک نیستند. از طرف دیگر وجود وابستگی احتمالی بین معیارهای مختلف نیز بررسی نشده است. به‌منظور رفع این مشکلات، در این تحقیق ساختاری پیشنهاد شده که امکان در نظر گرفتن معیارها و زیرمعیارها را در سطوح مختلف فراهم می‌سازد و از طرفی وابستگی بین معیارها و زیرمعیارها را در نظر می‌گیرد. ساختار پیشنهادی توسط فرایند تحلیل شبکه‌ی فازی ارزیابی شده، و وزن معیارها و زیرمعیارها تعیین می‌شود. در مرحله‌ی بعد، رتبه‌بندی ریسک‌ها توسط الگوریتم تاپسیس در محیط فازی انجام می‌شود. با توجه به ابهامات و بی‌دقتی اطلاعات ریسک‌های پروژه، روش‌های فازی مناسب‌تر از روش‌های قطعی‌اند.

۲.۲. فرایند تحلیل شبکه‌ی فازی

فرایند تحلیل سلسله‌مراتبی (AHP)^۱ که در سال ۱۹۸۰ معرفی شد، یکی از روش‌های مناسب برای حل مسائل پیچیده‌ی تصمیم‌گیری است. این فرایند حداقل سه سطح دارد؛ در سطح اول هدف تصمیم‌گیری، در سطح دوم معیارها و در سطح سوم گزینه‌ها قرار می‌گیرد. یک مدل تصمیم‌گیری خوب باید در شرایط مبهم و نادقیق دارای کارایی باشد، زیرا ابهام خاصیت مشترک بسیاری از مسائل تصمیم‌گیری است.^[۲۴] در راستای پاسخ‌گویی به این نیاز، AHP توسط نویسندگان مختلف برای محیط فازی استفاده شده است.^[۲۵-۳۰] علی‌رغم کاربرد گسترده‌ی منطق فازی، محاسبات آن در حالت کلی پیچیده است. در مطالعات کاربردی اغلب از اعداد فازی مثلثی و دوزنقه‌ی استفاده می‌شود که علاوه بر محاسبات ساده، پردازش اطلاعات و تفسیر نتایج آن در محیط فازی نیز به سهولت انجام می‌شود.^[۲۵] یکی از روش‌های معروف در محاسبات AHP فازی روش تحلیل توسعه‌ی است که اولین بار توسط چانگ در سال ۱۹۹۶ معرفی شد.^[۲۶] از مزایای این روش می‌توان به سادگی این روش در

از مقیاس زبانی، این روش برای جمع‌آوری اطلاعات از خبرگان و تصمیم‌گیرندگان ساده‌تر است.^[۳۳] طبق نظر میخائیلیف و سینگ، فرایند تحلیل شبکه‌ی فازی ابهام و عدم دقت مقایسه‌های زوجی را بهتر مدل‌سازی می‌کند و قادر به استخراج اولویت‌ها از قضاوت‌های سازگار و ناسازگار است.^[۳۴]

در سال‌های اخیر فرایند تحلیل شبکه‌ی فازی برای مسائل مختلفی در محیط فازی مورد استفاده قرار گرفته که نمونه‌وار به برخی از آنها اشاره می‌شود. بران و گرتپ یک سیستم پشتیبان تصمیم‌گیری فازی برای تأمین کالا با استفاده از فرایند تحلیل شبکه‌ی فازی پیشنهاد داده‌اند.^[۳۵] میخائیلیف و سینگ از فرایند تحلیل شبکه‌ی فازی در سیستم‌های پشتیبان تصمیم‌گیری استفاده کرده‌اند.^[۳۶] داگدورین و همکاران شناسایی ریسک‌های ایمنی را در سیستم کاری مورد بررسی قرار داده‌اند و از روش ANP فازی برای محاسبه‌ی وزن عوامل اصلی و عوامل فرعی استفاده کرده‌اند.^[۳۷] گنری و همکاران این روش را برای انتخاب محل کارخانه‌ی کشتی‌سازی مورد استفاده قرار داده‌اند.^[۳۸] داگدورین و یوکسل مدلی مبتنی بر فرایند تحلیل شبکه‌ی فازی برای اندازه‌گیری سطح رقابت منطقه‌ی پیشنهاد داده‌اند.^[۳۹] آنان با استفاده از فرایند تحلیل شبکه‌ی فازی و کارت اعتباری متوازن مدلی پیشنهاد کرده‌اند که سطح عملکرد سازمان را بر مبنای چشم‌انداز و استراتژی آن تعیین می‌کند.^[۴۰]

۳.۲. روش تاپسیس فازی

روش تاپسیس اولین بار در سال ۱۹۸۱ پیشنهاد شد و یکی از بهترین مدل‌های تصمیم‌گیری چندشاخصه برای حل مسائل دنیای واقعی است.^[۴۱] این روش مبتنی است بر این مفهوم که گزینه‌ی انتخابی باید کم‌ترین فاصله را با راه حل ایده‌آل مثبت (بهترین حالت ممکن) و بیشترین فاصله را با راه حل ایده‌آل منفی (بدترین حالت ممکن) داشته باشد. در این روش فرض می‌شود مطلوبیت هر شاخص به‌طور یکنواخت افزایشی یا کاهش‌ی است. فاصله‌ی یک گزینه از ایده‌آل مثبت یا منفی از طریق فاصله‌ی اقلیدسی یا به‌صورت مجموع قدر مطلق از فواصل خطی (فواصل بلوکی) محاسبه می‌شود که این امر بستگی به نرخ تبادل و جایگزینی در بین شاخص‌ها دارد. این روش در مسائل مختلف دنیای واقعی مورد استفاده قرار گرفته است. برخی از تحقیقات مرتبط در مقاله‌ی وانگ و الحاک ذکر شده است.^[۴۰] علاوه بر این، روش تاپسیس توسط محققین مختلف برای مسائل تصمیم‌گیری چندشاخصه فازی استفاده شده است.^[۴۱، ۴۰، ۴۱]

۳. مدل پیشنهادی برای شناسایی و رتبه‌بندی

ریسک‌های پروژه

بی‌شک شناسایی ریسک‌ها از گام‌های اساسی در فرایند مدیریت ریسک است و بدون انجام این مرحله، سایر مراحل قابل انجام نیست. در این تحقیق ما از روشی ترکیبی برای شناسایی ریسک‌ها در پروژه‌های مورد بررسی استفاده کرده‌ایم. برخی ابزارهای مورد استفاده شامل بررسی گسترده‌ی مطالعات مرتبط با شناسایی ریسک‌ها در داخل و خارج کشور، مطالعه‌ی سوابق و درس‌های آموخته در پروژه‌های قبلی، مصاحبه‌های متعدد با افراد متخصص و برگزاری جلسات طوفان فکری است. با توجه به زیاد بودن تعداد ریسک‌ها در پروژه‌های بزرگ از یک طرف، و محدودیت منابع سازمان برای مدیریت ریسک‌ها از سوی دیگر باید این ریسک‌ها اولویت‌بندی شوند. در مدل‌های کلاسیک از احتمال وقوع و تأثیر به‌عنوان معیارهای متداول اولویت‌بندی ریسک استفاده می‌شود و از سایر معیارها در ارزیابی ریسک‌ها استفاده نشده

مقایسه با سایر رویکردهای AHP فازی و شباهت آن به روش قطعی اشاره کرد. چون در این تحقیق از روش تحلیل توسعه‌ی برای ارزیابی نتایج استفاده می‌شود، به‌اختصار به بررسی این روش می‌پردازیم. با این حال این روش برای تصمیم‌گیری گروهی اصلاح شده است. در این روش برای مقایسه‌های زوجی از اعداد فازی مثلثی استفاده می‌شود و برای هر سطر ماتریس مقایسه‌های زوجی ارزش S_k ، که خود یک عدد فازی مثلثی است، از رابطه‌ی ۱ محاسبه می‌شود. در رابطه‌ی ۱ نماد k بیان‌گر شماره سطر و i و j به ترتیب نشان‌دهنده‌ی گزینه‌ها و معیارهاست. در حقیقت در این رابطه، برای محاسبه‌ی S_k ، مجموع اعداد فازی سطر k ام بر مجموع اعداد فازی ماتریس تقسیم می‌شود.

$$S_k = \sum_{j=1}^n M_{kj} \times \left[\sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^n M_{ij} \right]^{-1} \quad (1)$$

پس از محاسبه‌ی S_k ‌ها باید درجه‌ی احتمال بزرگی آنها نسبت به هم تعیین شود. برای این منظور از روش‌های مرتب کردن اعداد فازی استفاده می‌شود. فرض کنید $M_1 = (l_1, m_1, u_1)$ و $M_2 = (l_2, m_2, u_2)$ دو عدد فازی مثلثی باشند، آنگاه درجه‌ی بزرگی M_2 نسبت به M_1 از رابطه‌ی ۲ تعیین می‌شود.

$$V(M_2 \geq M_1) = \text{hgt}(M_1 \cap M_2) = \begin{cases} 1 & \text{if } m_2 \geq m_1 \\ 0 & \text{if } l_1 \geq u_2 \\ \frac{l_1 - u_2}{(m_2 - u_2) - (m_1 - l_1)} & \text{otherwise} \end{cases} \quad (2)$$

میزان بزرگی یک عدد فازی مثلثی از k عدد فازی مثلثی دیگر از طریق عملگر کمینه و براساس رابطه‌ی ۳ محاسبه می‌شود.

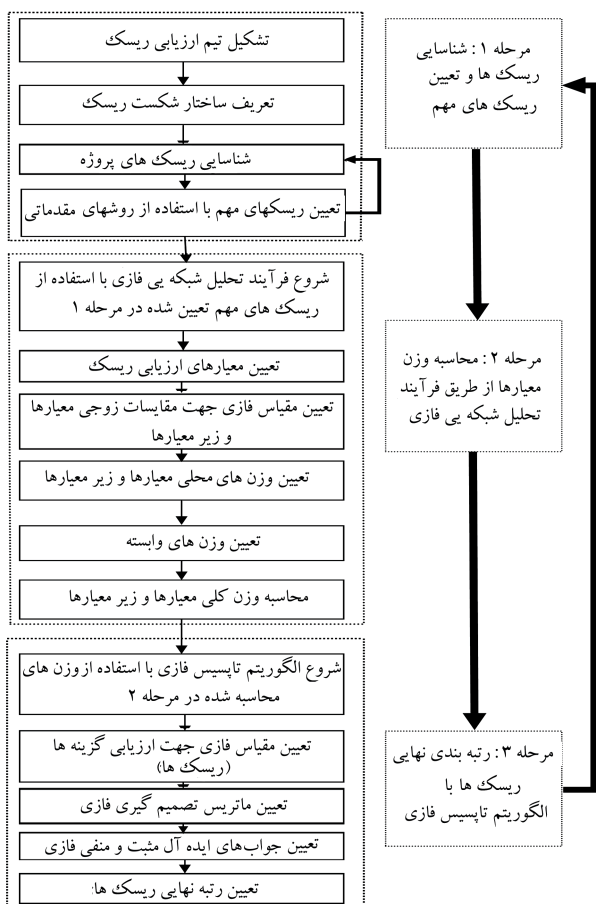
$$V(M \geq M_1, M_2, \dots, M_K) = \min V(M \geq M_i), \quad i = 1, 2, 3, \dots, k \quad (3)$$

فرض کنید: $d'(A_i) = \min V(S_i \geq S_k)$ for $k = 1, 2, \dots, n; k \neq i$ آنگاه بردار وزن‌ها از رابطه‌ی ۴ محاسبه می‌شود.

$$W' = (d'(A_1), d'(A_2), \dots, d'(A_n))^T \quad (4)$$

در نهایت با نرمال‌سازی، وزن‌های نرمال (W) محاسبه می‌شود. برای این منظور کافی است هر عنصر بردار W' بر مجموع عناصر این بردار تقسیم شود.

فرض اساسی AHP استقلال لایه‌های بالا از تمام قسمت‌های پایین آن و معیارها در هر سطح است. در بسیاری از مسائل بین معیارها یا گزینه‌ها وابستگی وجود دارد و از طریق AHP قابل مدل‌سازی نیست. در این مسائل از فرایند تحلیل شبکه‌ی فازی (ANP)^۲ استفاده می‌شود. ANP نیز اولین بار در سال ۱۹۹۶ به‌عنوان تعمیم AHP مطرح شد.^[۴۱] در حالی که AHP فقط ارتباطات یک‌طرفه را به‌صورت سلسله‌مراتبی در نظر می‌گیرد، ANP اجازه می‌دهد ارتباطات پیچیده بین سطوح تصمیم‌گیری و معیارها برقرار شود. رویکرد بازخورد ANP سلسله‌مراتب را با شبکه جایگزین می‌کند. به‌عنوان مثال علاوه بر این که اهمیت معیارها تعیین‌کننده‌ی اهمیت گزینه‌هاست (شبه فرایند سلسله‌مراتبی)، اهمیت گزینه‌ها نیز ممکن است بر اهمیت معیارها تأثیرگذار باشد.^[۴۲] بنابراین ساختار سلسله‌مراتبی با ارتباطات خطی بالا به پایین برای سیستم‌های پیچیده مناسب نیست. مزایای ANP فازی در مقایسه با حالت قطعی بسیار بیشتر است و منجر به نتایج عملی‌تر می‌شود. به دلیل استفاده

شکل ۱. مدل پیشنهادی برای ارزیابی ریسک‌های پروژه.

است. [۲۲] با این حال، این معیارها به‌تنهایی برای پوشش تمام جنبه‌های ریسک کافی نیستند. طبق نظر کانرو، بررسی ریسک‌ها صرفاً از نظر احتمال وقوع و تأثیر آنها روش مناسبی نیست. [۵] از طرف دیگر در دنیای واقعی معمولاً بین معیارها (و زیرمعیارها) وابستگی وجود دارد که در مطالعات مرتبط با ریسک‌های پروژه از آن صرف نظر شده است. علاوه بر این در بسیاری از مسائل تصمیم‌گیری قضاوت‌های افراد مبهم است و بیان اولویت‌ها به صورت یک مقدار عددی دقیق امکان‌پذیر نیست. در این‌گونه مسائل استفاده از ارزیابی‌های زبانی منطقی‌تر است. به عبارت دیگر معیارها و گزینه‌ها باید از طریق متغیرهای زبانی ارزیابی شوند. [۲۳] در کشورهای که داده‌های عینی برای ارزیابی ریسک ناکافی است، استفاده از قضاوت خبرگان اجتناب‌ناپذیر است. در این‌گونه موارد، استفاده از رویکردهای فازی می‌تواند بسیار مفید باشد. [۲۴] چون ارزیابی معیارها امری ذهنی و دارای ماهیت کیفی است، بیان اولویت‌ها با استفاده از مقادیر عددی دقیق و ارائه‌ی مقایسه‌های زوجی دقیق برای خبرگان و تصمیم‌گیرندگان دشوار است. [۲۵] ارزیابی ریسک در پروژه‌های بزرگ (مانند پروژه‌های نیروگاهی) در اغلب موارد موضوعی پیچیده است و ارزیابی معیارها و گزینه‌ها توسط خبرگان به صورت غیر دقیق و برحسب عبارات‌های زبانی انجام می‌گیرد. وجود این ابهامات استفاده از منطق فازی را ضروری می‌سازد.

در مدل پیشنهادی سعی شده تا حد امکان مشکلات فوق کاهش یابد. در این مدل پس از شناسایی ریسک‌ها، ریسک‌های مهم به‌عنوان گزینه‌های مورد بررسی تعیین می‌شوند. به منظور رتبه‌بندی ریسک‌های مهم، یک ساختار شبکه‌ی پیشنهاد شده که علاوه بر در نظر گرفتن معیارهای مختلف، وابستگی بین معیارها را نیز در نظر می‌گیرد.

در نظر گرفتن معیارهای مختلف باعث افزایش دقت رتبه‌بندی نهایی ریسک‌ها می‌شود. با توجه به وابستگی بین معیارها (زیرمعیارها)، فرایند تحلیل سلسله‌مراتبی قابل استفاده نیست. بنابراین، ساختار پیشنهادی توسط فرایند تحلیل شبکه‌ی در محیط فازی مورد ارزیابی قرار می‌گیرد و وزن معیارها و زیرمعیارها تعیین می‌شود. در مرحله‌ی بعد، رتبه‌بندی نهایی ریسک‌ها توسط الگوریتم تاپسیس فازی ارائه می‌شود. در این تحقیق برای تعیین وزن‌های محلی و نسبی از تصمیم‌گیری گروهی برمبنای رویکرد اولویت‌بندی فازی استفاده شده است. یکی از ویژگی‌های مهم این روش محاسبه‌ی نرخ سازگاری در حالت فازی است که در روش‌های دیگر غالباً به آن پرداخته نشده است. مدل پیشنهادی دارای سه گام اصلی است (شکل ۱) که در ادامه‌ی این بخش به تشریح آنها خواهیم پرداخت.

۲.۳. محاسبه‌ی وزن معیارها و زیرمعیارها از طریق فرایند تحلیل

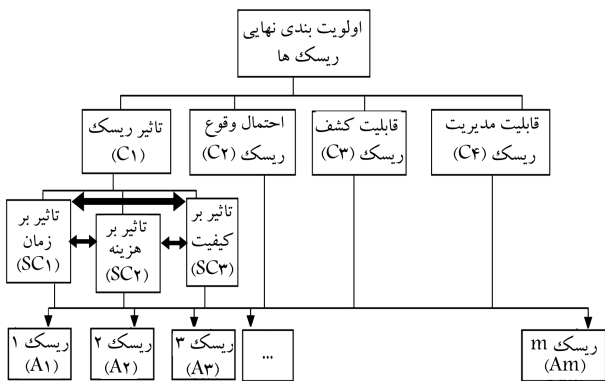
شبکه‌ی فازی

۱.۲.۳. تعیین معیارهای ارزیابی ریسک‌های پروژه

در این گام با توجه به عواملی از قبیل نوع پروژه و اهداف پروژه، معیارها و زیرمعیارهای ارزیابی ریسک‌ها مشخص می‌شود. در اغلب تحقیقات از معیارهای احتمال و تأثیر برای ارزیابی ریسک‌ها استفاده شده است ولی این معیارها به‌تنهایی برای ارزیابی ریسک‌ها کافی نیستند. بنابراین یک ساختار سلسله‌مراتبی برای ارزیابی ریسک‌ها پیشنهاد شده (شکل ۲) که چهار معیار احتمال وقوع ریسک، تأثیر ریسک، قابلیت

۱.۳. شناسایی ریسک‌ها و تعیین ریسک‌های مهم

در این مرحله با استفاده از شیوه‌های مناسب شناسایی ریسک‌ها (از قبیل مرور مستندات، مصاحبه، روش دلفی و...)، ریسک‌های پروژه مشخص می‌شود. به منظور شناسایی ریسک‌ها، یک تیم ارزیابی ریسک با تخصص‌های مختلف تشکیل می‌شود. چون ممکن است تعداد ریسک‌های شناسایی شده خیلی زیاد باشد، با استفاده از نظرات خبرگان و روش‌های مقدماتی (مانند ماتریس احتمال تأثیر) ریسک‌های مهم (اصلی) تعیین می‌شود و ریسک‌های کم‌اهمیت یا ریسک‌هایی که راهکار کنترل آنها ساده و مشخص است به‌طور جداگانه بررسی می‌شود. ریسک‌های مهم به‌عنوان گزینه‌ها در سیستم تحلیلی مبتنی بر فرایند تحلیل شبکه‌ی و روش تاپسیس فازی مورد ارزیابی قرار می‌گیرد.

شکل ۲. ساختار مسئله‌ی ارزیابی ریسک‌ها.

است و مقایسه‌ی زوجی تصمیم‌گیرنده‌ی k ام به صورت عدد فازی مثلثی مثبت $\tilde{x}_{ijk} = (l_{ijk}, m_{ijk}, u_{ijk})$ موجود است. براساس تحقیق چن و همکارانش در سال ۲۰۰۶، تجمیع مقایسه‌ها از طریق رابطه‌ی ۵ محاسبه می‌شود.^[۲۳]

$$\tilde{x}_{ij} = (l_{ij}, m_{ij}, u_{ij}), \quad l_{ij} = \min_k \{l_{ijk}\},$$

$$m_{ij} = \frac{1}{K} \sum_{k=1}^K m_{ijk}, \quad u_{ij} = \max_k \{u_{ijk}\} \quad (5)$$

گام ۲) ماتریس وابستگی داخلی معیارها (یا زیرمعیارها) را از طریق وزن‌های نسبی مشخص کنید. به این منظور تأثیر هر معیار (یا زیرمعیار) بر سایر معیارها (یا زیرمعیارها) به صورت زوجی مقایسه، و وزن‌های نسبی از طریق AHP فازی تعیین می‌شود. از ضرب ماتریس وابستگی داخلی در وزن‌های محلی (گام ۱)، وزن‌های وابسته‌ی هر معیار (زیرمعیار) تعیین می‌شود.

گام ۳) وزن‌های کلی زیرمعیارها را تعیین کنید. وزن کلی زیرمعیارها از طریق ضرب وزن وابسته‌ی هر زیرمعیار در وزن وابسته‌ی معیار مربوطه محاسبه می‌شود.

تفاوت اصلی الگوریتم پیشنهادی با فرایند تحلیل سلسله‌مراتبی در گام ۲ است. به عبارت دیگر در فرایند تحلیل سلسله‌مراتبی معیارها مستقل‌اند و فقط کافی است وزن‌های محلی مطابق گام ۱ محاسبه شود. در حالی که در این تحقیق معیارها (یا زیرمعیارها) دارای تأثیر متقابل‌اند. در گام ۲، با استفاده از وزن‌های نسبی این تأثیرات محاسبه شده است.

در این تحقیق از رویکرد اولویت‌بندی فازی به منظور تعیین وزن‌های محلی و وزن‌های نسبی استفاده شده است که اولین بار در سال ۲۰۰۴ معرفی شد.^[۲۸] یکی از ویژگی‌های مهم این روش محاسبه‌ی نرخ سازگاری در حالت فازی است که در اکثر روش‌های دیگر به آن پرداخته نشده است. علاوه بر این نیازمند مجموعه‌ی کامل مقایسه‌های زوجی به صورت فازی نیست و حل مدل غیرخطی حاصل نیز از سایر مدل‌های غیرخطی راحت‌تر است. در این روش فرض می‌شود مقایسه‌های زوجی فازی به صورت اعداد فازی مثلثی $\tilde{a}_{ij} = (l_{ij}, m_{ij}, u_{ij})$ است. بردار قطعی وزن (اولویت) $w = (w_1, w_2, \dots, w_n)$ به گونه‌ی استخراج می‌شود که نرخ‌های اولویت $\frac{w_i}{w_j}$ تقریباً در محدوده‌ی قضاوت‌های فازی ابتدایی قرار گیرد. به عبارت دیگر وزن‌ها طوری تعیین می‌شود که رابطه‌ی فازی ۶ برقرار باشد:

$$l_{ij} \leq \frac{w_i}{w_j} \leq u_{ij} \quad (6)$$

هر بردار وزنی قطعی (w) با درجه‌ی در نامعادلات فازی فوق صدق می‌کند که از طریق تابع عضویت خطی γ (برحسب نرخ مجهول $\frac{w_i}{w_j}$) قابل اندازه‌گیری است:

$$\mu_{ij}(\frac{w_i}{w_j}) = \begin{cases} \frac{(w_i/w_j) - l_{ij}}{m_{ij} - l_{ij}}, & \frac{w_i}{w_j} \leq m_{ij} \\ \frac{u_{ij} - (w_i/w_j)}{u_{ij} - m_{ij}}, & \frac{w_i}{w_j} \geq m_{ij} \end{cases} \quad (7)$$

حل مسئله‌ی اولویت‌بندی فازی مبتنی بر دو فرض اصلی است. اولین فرض نیازمند وجود ناحیه‌ی موجه فازی غیر تهی P روی ابرصفحه‌ی سیمپلکس $n - 1$ بعدی Q^{n-1} است.

$$Q^{n-1} = \{(w_1, w_2, \dots, w_n) | w_i > 0, \sum_{i=1}^n w_i = 1\} \quad (8)$$

کشف ریسک و قابلیت مدیریت ریسک را شامل می‌شود. افزون بر این، معیار تأثیر ریسک به سه زیرمعیار تأثیر بر زمان، هزینه و کیفیت تقسیم شده که بین آنها وابستگی متقابل وجود دارد (بردارهای دوطرفه بیان‌گر وابستگی متقابل است). وابستگی بین زمان، هزینه و کیفیت پروژه توسط محققین زیادی مورد تأکید قرار گرفته است. به عنوان نمونه بارک و لاک اظهار کرده‌اند که به علت وابستگی متقابل این سه عامل، دست‌یابی به ترکیبی بهینه از آنها ممکن نیست. مثلاً وقتی زمان‌بندی پروژه سخت‌گیرانه باشد، اثر مستقیمی بر کاهش کیفیت دارد. به هر حال اهمیت وزنی این عوامل بستگی به استراتژی سازمان و نوع محصول دارد. برای مثال در پروژه‌ی مرتبط با توسعه‌ی دارو، کیفیت بسیار مهم‌تر از زمان و هزینه است ولی برای یک شرکت فعال در بازار رقابتی، زمان رساندن محصول به مشتری اهمیت ویژه‌ی دارد.^[۲۷،۲۶] در ادبیات مدیریت ریسک پروژه‌ها معیارهای دیگری از قبیل تأخیر اثر ریسک، مجاورت ریسک، قابلیت پیش‌بینی ریسک، ویژه بودن ریسک، عمومیت ریسک، عدم قطعیت ریسک، رشد ریسک و اتصال ریسک نیز مطرح شده است.^[۲۸] اما معیارهای در نظر گرفته شده در این تحقیق براساس مرور ادبیات، اهداف پروژه‌های مورد بررسی، و نظرات خبرگان تعیین شده است. بدیهی است با توجه به قابلیت روش‌های تصمیم‌گیری چندشاخصه، می‌توان این ساختار را در صورت نیاز گسترش داد و سایر معیارها را نیز به آن اضافه کرد.

۲.۲.۳. تعیین عبارتهای زبانی و اعداد فازی برای مقایسه‌های زوجی
اعضای تیم ارزیابی ریسک باید قضاوت خود را درباره‌ی معیارها و زیرمعیارها براساس تجربه و دانش خود بیان کنند. خبرگان می‌توانند این قضاوت را براساس یک مقدار عددی دقیق، دامنه‌ی از مقادیر عددی، عبارات زبانی یا اعداد فازی بیان کنند. در بسیاری از موقعیت‌ها به علت عدم اطمینان یا غیر قابل اندازه‌گیری بودن معیارها به صورت کتبی، ارائه‌ی مقادیر عددی توسط خبرگان دشوار است. بنابراین می‌توان از یک متغیر زبانی یا عدد فازی برای ارائه‌ی مدل استفاده کرد.^[۲۹] در مدل پیشنهادی برای تحلیل کتبی معیارها و زیرمعیارها از اعداد فازی مثلثی استفاده شده است. عبارتهای زبانی و اعداد فازی مربوطه برای مقایسه‌های زوجی طبق جدول ۱ است.

۳.۲.۳. محاسبه‌ی وزن معیارها و زیرمعیارها
با استفاده از فرایند تحلیل شبکه‌ی در محیط فازی، الگوریتم محاسبه‌ی وزن معیارها و زیرمعیارها عبارت است از:

گام ۱) وزن‌های محلی معیارها (و زیرمعیارها) را با استفاده از ماتریس‌های مقایسه‌های زوجی فازی مشخص کنید. در این مرحله فرض می‌شود هیچ‌گونه وابستگی بین معیارها (و زیرمعیارها) وجود ندارد. برای مقایسه‌های زوجی از اعداد فازی جدول ۱ استفاده می‌شود. در این نوشتار برای مقایسه‌های زوجی از تصمیم‌گیری گروهی، بر مبنای نظرات متخصصین مختلف استفاده شده است. چون ممکن است نظرات افراد خیره با یکدیگر متفاوت باشد، مقایسه‌های نهایی باید بیان‌گر نظرات مختلف باشد. فرض کنید گروه تصمیم‌گیری شامل K عضو جدول ۱. عبارتهای زبانی و اعداد فازی برای مقایسه‌های زوجی.

عبارت زبانی	عدد فازی مثلثی	معکوس عدد فازی
برابر	(۱, ۱, ۱)	(۱, ۱, ۱)
اهمیت ضعیف	(۱, ۲, ۳)	(۱/۳, ۱/۲, ۱)
اهمیت زیاد	(۲, ۳, ۴)	(۱/۴, ۱/۳, ۱/۲)
اهمیت خیلی زیاد	(۳, ۴, ۵)	(۱/۵, ۱/۴, ۱/۳)
اهمیت مطلق	(۴, ۵, ۶)	(۱/۶, ۱/۵, ۱/۴)

تابع عضویت ناحیه موجه فازی P از رابطه‌ی ۹ به دست می‌آید:

$$\mu_P(w) = \min_{ij} \{ \mu_{ij}(w), i = 1, 2, \dots, n-1; j = 2, 3, \dots, n; j > i \} \quad (9)$$

با تعریف توابع عضویت ۷ به‌عنوان مجموعه‌های فازی $L = [-\infty, 1]$ می‌توان فرض ناتهی بودن P روی سیمپلکس را آزاد کرد. اگر قضاوت‌های فازی خیلی ناسازگار باشند، آنگاه $\mu_P(w)$ برای تمام بردارهای اولویت نرمال $w \in Q^{n-1}$ مقادیر منفی می‌گیرد. دومین فرض یک قاعده‌ی انتخاب مشخص می‌کند که یک بردار اولویت دارای بالاترین درجه عضویت در تابع عضویت تلفیقی ۹ را تعیین می‌کند. ثابت می‌شود که $\mu_P(w)$ یک مجموعه‌ی محدب است، بنابراین همیشه یک بردار اولویت $w^* \in Q^{n-1}$ وجود دارد که دارای بیشترین درجه‌ی عضویت (λ^*) است.

$$\lambda^* = \mu_P(w^*) = \max_{w \in Q^{n-1}} \min_{ij} \{ \mu_{ij}(w) \} \quad (10)$$

با در نظر گرفتن شکل خاص توابع عضویت، مسئله‌ی اولویت‌بندی کمیته -بیشینه فوق تبدیل به یک مسئله بهینه‌سازی غیر خطی می‌شود.

$$\begin{aligned} & \max \lambda \\ & \text{subject to:} \\ & (m_{ij} - l_{ij})\lambda w_j - w_i + l_{ij}w_j \leq 0, \\ & (u_{ij} - m_{ij})\lambda w_j + w_i - u_{ij}w_j \leq 0, \\ & i = 1, 2, \dots, n-1, j = 2, 3, \dots, n, j > i, \\ & \sum_{k=1}^n w_k = 1, w_k > 0, k = 1, 2, \dots, n, \end{aligned} \quad (11)$$

مثبت بودن λ^* در جواب مدل فوق بیان‌گر سازگاری نسبی مجموعه قضاوت‌های فازی و مقدار منفی λ^* نشان‌دهنده‌ی ناسازگاری قوی قضاوت‌هاست.

۳.۳. رتبه‌بندی نهایی ریسک‌ها از طریق روش تاپسیس فازی

پس از تعیین وزن معیارها و زیرمعیارها، رتبه‌بندی نهایی ریسک‌ها توسط الگوریتم تاپسیس فازی انجام می‌شود. قبل از ارائه‌ی الگوریتم تاپسیس فازی، برخی از اصول کلی مورد نیاز در این تحقیق درباره اعداد فازی مثلثی به‌طور اجمالی مرور می‌شود. فرض کنید $\tilde{a} = (a_1, a_2, a_3)$ و $\tilde{b} = (b_1, b_2, b_3)$ دو عدد فازی مثلثی باشند، آنگاه فاصله بین آنها، عملیات جمع و عملیات تقریبی ضرب طبق معادلات ۱۲ تا ۱۴ تعریف می‌شود.

$$d(\tilde{a}, \tilde{b}) = \sqrt{\frac{1}{3} [(a_1 - b_1)^2 + (a_2 - b_2)^2 + (a_3 - b_3)^2]} \quad (12)$$

$$\tilde{a} + \tilde{b} = (a_1 + b_1, a_2 + b_2, a_3 + b_3) \quad (13)$$

$$\tilde{a} \times \tilde{b} = (a_1 \times b_1, a_2 \times b_2, a_3 \times b_3) \quad (14)$$

فرض کنید مسئله‌ی تصمیم‌گیری چندشاخصه دارای m گزینه و n معیار تصمیم‌گیری باشد. هر یک از گزینه‌ها باید نسبت به هر یک از معیارها ارزیابی شود. ارزیابی گزینه‌ها تشکیل یک ماتریس تصمیم‌گیری فازی می‌دهند که با $\tilde{X} = (\tilde{x}_{ij})_{m \times n}$ نمایش داده می‌شود. فرض کنید بردار $\tilde{W} = (\tilde{w}_1, \tilde{w}_2, \dots, \tilde{w}_n)$ بیان‌گر وزن معیارها باشد.

جدول ۲. عبارت‌های زبانی و اعداد فازی برای تعیین ارزش ریسک‌ها.

عبارت زبانی	عدد فازی مثلثی
خیلی کم	(۰, ۰, ۲۵)
کم	(۰, ۲۵, ۵۰)
متوسط	(۲۵, ۵۰, ۷۵)
زیاد	(۵۰, ۷۵, ۱۰۰)
خیلی زیاد	(۷۵, ۱۰۰, ۱۰۰)

در این تحقیق، به‌منظور ارزیابی گزینه‌ها (ریسک‌ها) از عبارت‌های زبانی و اعداد فازی جدول ۲ استفاده شده است. برای تجمیع نظرات خبرگان نیز از رابطه‌ی ۵ استفاده می‌شود.

ماتریس تصمیم‌گیری فازی نرمال شده با $\tilde{R} = (\tilde{r}_{ij})_{m \times n}$ نمایش داده می‌شود. در این تحقیق تمامی ارزیابی‌ها (\tilde{x}_{ij}) به‌صورت اعداد فازی در فاصله $[0, 1]$ است، بنابراین نیازی به عملیات نرمال‌سازی نیست. به‌عبارت دیگر ماتریس \tilde{X} معادل ماتریس \tilde{R} است.^[۴۹] براساس مطالب فوق، الگوریتم تاپسیس فازی چنین ارائه می‌شود:

گام ۱) ماتریس تصمیم‌گیری فازی نرمال وزین $\tilde{V} = (\tilde{v}_{ij})_{m \times n}$ را از رابطه‌ی ۱۵ محاسبه کنید.

$$\tilde{v}_{ij} = \tilde{w}_j \cdot \tilde{r}_{ij} \quad i = 1, 2, \dots, m; j = 1, 2, \dots, n. \quad (15)$$

در این رابطه \tilde{w}_j وزن نرمال معیار است. در این تحقیق \tilde{w}_j یک عدد حقیقی است که از محاسبات فرایند تحلیل شبکه‌ی فازی تعیین شده و $\sum_{j=1}^n w_j = 1$. گام ۲) راه حل ایده‌آل مثبت و منفی فازی را براساس روابط ۱۶ و ۱۷ تعیین کنید.

$$A^+ = \{ \tilde{v}_1^+, \tilde{v}_2^+, \dots, \tilde{v}_n^+ \} = \{ (\max_i \tilde{v}_{ij} | j \in \Omega_b), (\min_i \tilde{v}_{ij} | j \in \Omega_c) \} \quad (16)$$

$$A^- = \{ \tilde{v}_1^-, \tilde{v}_2^-, \dots, \tilde{v}_n^- \} = \{ (\min_i \tilde{v}_{ij} | j \in \Omega_b), (\max_i \tilde{v}_{ij} | j \in \Omega_c) \} \quad (17)$$

در این روابط Ω_b ، بیان‌گر معیارهای مثبت یا سود (نرخ بالاتر به معنی اهمیت بیشتر) و Ω_c بیان‌گر معیارهای منفی یا هزینه (نرخ پایین‌تر به معنی اهمیت بیشتر) است. در حالت کلی حاصل عملیات \max و \min فوق یک عدد فازی مثلثی نیست ولی می‌توان آنها را به‌صورت تقریبی با اعداد فازی مثلثی بیان کرد. براساس ماتریس تصمیم‌گیری فازی نرمال وزین، واضح است که عناصر \tilde{v}_{ij} اعداد فازی مثلثی مثبت بوده که دامنه‌ی تغییرات آنها در فاصله‌ی بسته‌ی $[0, 1]$ قرار دارد. بنابراین می‌توان راه حل ایده‌آل مثبت و منفی فازی را چنین تعریف کرد:

$$\tilde{v}_j^+ = (1, 1, 1) \quad j \in \Omega_b, \quad \tilde{v}_j^+ = (0, 0, 0) \quad j \in \Omega_c \quad (18)$$

$$\tilde{v}_j^- = (0, 0, 0) \quad j \in \Omega_b, \quad \tilde{v}_j^- = (1, 1, 1) \quad j \in \Omega_c \quad (19)$$

گام ۳) فاصله‌ی هر گزینه از راه حل ایده‌آل مثبت و منفی فازی را از روابط ۲۰ و ۲۱ محاسبه کنید.

$$d_i^+ = \sum_{j=1}^n d(\tilde{v}_{ij}, \tilde{v}_j^+) \quad i = 1, 2, \dots, m \quad (20)$$

$$d_i^- = \sum_{j=1}^n d(\tilde{v}_{ij}, \tilde{v}_j^-) \quad i = 1, 2, \dots, m \quad (21)$$

۲.۴. محاسبه‌ی وزن معیارها و زیرمعیارها

ما از سه متخصص برای تشکیل تیم رتبه‌بندی استفاده کردیم. هر یک از اعضای تیم رتبه‌بندی، مقایسه‌های زوجی خود را طبق جدول ۱ برای معیارها و زیرمعیارها ارائه کردند. سپس اطلاعات براساس رابطه‌ی ۵ تجمیع شد. با استفاده از مقایسه‌های تجمیع‌شده، مدل بهینه‌سازی ۱۱ از طریق نرم‌افزار لینگو حل شد. جدول ۳ ماتریس مقایسه‌های زوجی تجمیعی مربوط به معیارها را به همراه وزن‌های محلی نشان می‌دهد. طبق محاسبات نرم‌افزار لینگو مقدار λ برای این مقایسه‌ها برابر صفر است که بیان‌گر سازگاری ضعیف مقایسه‌هاست. یکی از دلایل این موضوع تفاوت نسبتاً زیاد مقایسه‌های زوجی در افراد مختلف است. در جدول ۴ نیز ماتریس مقایسه‌های زوجی تجمیعی مربوط به زیرمعیارها را به همراه وزن‌های محلی ارائه شده است. براساس خروجی نرم‌افزار لینگو مقدار λ برای این مقایسه‌ها برابر ۰٫۹۹۳ است که بیان‌گر سازگاری قوی مقایسه‌هاست.

سپس تأثیر هر زیرمعیار بر سایر زیرمعیارها به صورت زوجی مقایسه، و وزن‌های نسبی از طریق مدل بهینه‌سازی ۱۱ تعیین شد (جدول ۵ تا ۷). مقدار λ نیز برای هر سه جدول برابر ۱ است که بیان‌گر سازگاری کامل مقایسه‌هاست. بدیهی است در ماتریس‌های 2×2 چنانچه قضاوت‌های افراد خبره یکسان باشد، همواره مقدار λ برابر ۱ خواهد بود.

از ضرب ماتریس وابستگی داخلی حاصل از وزن‌های نسبی در وزن‌های محلی زیرمعیارها، وزن‌های وابسته‌ی هر زیرمعیار مشخص خواهد شد:

$$\begin{bmatrix} 1 & 0.667 & 0.5 \\ 0.667 & 1 & 0.5 \\ 0.333 & 0.333 & 1 \end{bmatrix} \times \begin{bmatrix} 0.307 \\ 0.371 \\ 0.322 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0.715 \\ 0.737 \\ 0.548 \end{bmatrix}$$

با نرمال‌سازی وزن‌های فوق، وزن‌های نرمال وابسته‌ی زیرمعیارها به ترتیب برابر ۰٫۳۵۸، ۰٫۳۶۸ و ۰٫۲۷۴ به دست می‌آید. چنان‌که اطلاعات بالا نشان می‌دهد در نظر

جدول ۳. ماتریس مقایسه‌های زوجی تجمیعی و وزن‌های محلی معیارها.

وزن‌های محلی	C_4	C_3	C_2	C_1
0.307	(۱, ۱, ۱)	(۱, ۸/۳, ۴)	(۱, ۵/۳, ۳)	(۱, ۱, ۱)
0.371	(۱, ۱, ۱)	(۱, ۸/۳, ۴)	(۱, ۱, ۱)	(۱/۳, ۲/۳, ۱)
0.098	(۱/۴, ۴/۹, ۱)	(۱, ۱, ۱)	(۱/۴, ۷/۱۸, ۱)	(۱/۴, ۷/۱۸, ۱)
0.300	(۱, ۱, ۱)	(۱, ۷/۳, ۴)	(۱, ۱, ۱)	(۱, ۱, ۱)

جدول ۴. ماتریس مقایسه‌های زوجی تجمیعی و وزن‌های محلی زیرمعیارها.

وزن‌های محلی	SC_3	SC_2	SC_1
0.307	(۱/۴, ۱۷/۱۸, ۳)	(۱/۳, ۵/۶, ۱)	(۱, ۱, ۱)
0.371	(۱/۳, ۷/۶, ۳)	(۱, ۱, ۱)	(۱, ۴/۳, ۳)
0.322	(۱, ۱, ۱)	(۱/۳, ۷/۶, ۳)	(۱/۳, ۱۱/۶, ۴)

جدول ۵. ماتریس وابستگی داخلی زیرمعیارها از نظر زیرمعیار اول.

وزن‌های نسبی	SC_3	SC_2	SC_1
0.667	(۱, ۲, ۳)	(۱, ۱, ۱)	SC_2
0.333	(۱, ۱, ۱)	(۱/۳, ۱/۲, ۱)	SC_3

گام ۴) نزدیکی نسبی هر گزینه به راه حل ایده‌آل فازی را از رابطه‌ی ۲۲ محاسبه کنید. هر قدر گزینه به راه حل ایده‌آل مثبت نزدیک‌تر باشد، مقدار RC_i به ۱ نزدیک‌تر است (نزدیکی نسبی برای گزینه ایده‌آل مثبت برابر ۱ و برای گزینه ایده‌آل منفی برابر صفر است).

$$RC_i = \frac{d_i^-}{d_i^+ + d_i^-} \quad i = 1, \dots, m. \quad (22)$$

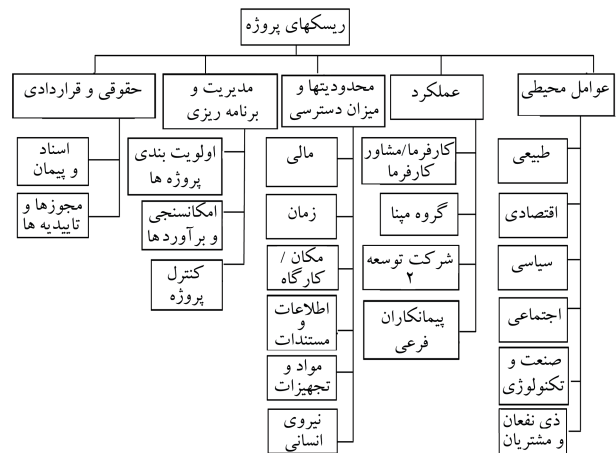
گام ۵) با مقایسه‌ی مقادیر RC_i ، گزینه‌ها (ریسک‌ها) را رتبه‌بندی کنید.

۴. مطالعه‌ی موردی

در این بخش، نتایج شناسایی و رتبه‌بندی ریسک‌ها در یک پروژه نیروگاهی سیکل ترکیبی بر مبنای مدل پیشنهادی ارائه می‌شود. شرکت توسعه‌ی برق ایران به عنوان کارفرما و گروه مینا به عنوان پیمانکار عمومی است. شرکت مینا اجرای پروژه را به یکی از شرکت‌های تابعه (شرکت توسعه‌ی ۲) واگذار کرده است ولی مسئولیت تأمین برخی از تجهیزات و مدیریت کلان پروژه برعهده‌ی شرکت میناست. شرکت توسعه‌ی ۲ نیز از پیمانکاران متعددی برای اجرای پروژه استفاده می‌کند. نحوه‌ی اجرای پروژه به صورت طراحی - تأمین تجهیزات - ساخت است.

۱.۴. تعیین ریسک‌های مهم

به منظور شناسایی ریسک‌های پروژه، ابتدا با مطالعات کتابخانه‌ی و جمع‌آوری اطلاعات مورد نیاز از پروژه‌های مورد بررسی، ساختار مناسبی برای شکست ریسک‌ها تهیه شد. در شکل ۳ ساختار شکست ریسک پیشنهادی برای پروژه‌های مورد بررسی نمایش داده شده است. سپس با استفاده از روش‌های مختلف (بررسی گسترده‌ی مطالعات مرتبط با شناسایی ریسک‌ها در داخل و خارج کشور، مطالعه‌ی سوابق و درس‌های آموخته در پروژه‌های قبلی، مصاحبه‌های متعدد با افراد متخصص و برگزاری جلسات طوفان فکری)، بیش از ۱۰۰ ریسک شناسایی شد. در مرحله‌ی بعد از بین تمام ریسک‌های شناسایی شده، با استفاده از روش‌های مقدماتی و نظرات خبرگان، ۱۰ ریسک مهم به عنوان گزینه‌های موجود برای ارزیابی در مدل پیشنهادی انتخاب شد. این ریسک‌ها با A_1 تا A_{10} کدگذاری شده‌اند.

شکل ۳. ساختار شکست ریسک.

جدول ۶. ماتریس وابستگی داخلی زیرمعیارها از نظر زیرمعیار دوم.

وزن‌های نسبی	SC_2	SC_1	SC_2
۰٫۶۶۷	(۱, ۲, ۳)	(۱, ۱, ۱)	SC_1
۰٫۳۳۳	(۱, ۱, ۱)	(۱/۳, ۱/۳, ۱)	SC_2

جدول ۷. ماتریس وابستگی داخلی زیرمعیارها از نظر زیرمعیار سوم.

وزن‌های نسبی	SC_2	SC_1	SC_2
۰٫۵	(۱, ۱, ۱)	(۱, ۱, ۱)	SC_1
۰٫۵	(۱, ۱, ۱)	(۱, ۱, ۱)	SC_2

گرفتن وابستگی زیرمعیارها باعث می‌شود وزن زیرمعیارها به مقدار قابل توجهی نسبت به وزن‌های محلی تغییر کند. به‌طور خاص وابستگی زیرمعیارها باعث شده که وزن وابسته‌ی زیرمعیار اول (تأثیر زمانی) افزایش یابد که این نتیجه از لحاظ عملی نیز قابل قبول است.

۳.۴. رتبه‌بندی نهایی ریسک‌ها توسط روش تاپسیس فازی

روش تاپسیس فازی از وزن‌های محاسبه‌شده توسط فرایند تحلیل شبکه‌ی فازی استفاده می‌کند. در این مرحله باید گزینه‌ها (ریسک‌ها) از نظر معیارهای دوم، سوم، چهارم و همچنین زیرمعیارهای معیار اول ارزیابی شوند. ارزیابی گزینه‌ها طبق عبارت‌های زبانی جدول ۲ تعیین و براساس معادله‌ی ۵ تجمیع شده است. جدول ۸ نتایج ارزیابی‌های تجمیعی را نشان می‌دهد. سپس با ترکیب ارزیابی ریسک‌ها از نظر زیرمعیارها، ارزیابی ریسک‌ها از نظر معیارها تعیین می‌شود. ماتریس تصمیم‌گیری فازی نرمال وزین از طریق معادله‌ی ۱۵ محاسبه، و سپس رتبه‌بندی ریسک‌ها از طریق معادلات ۱۶ تا ۲۲ تعیین می‌شود. در این تحقیق معیارهای ۱ و ۲ در نقش معیار مثبت (سود) و معیارهای ۳ و ۴ در نقش معیارهای منفی (هزینه) از نظر رتبه (اولویت) ریسک هستند. به عبارت دیگر ریسکی مهم‌تر است که دارای تأثیر و احتمال وقوع بالاتر و قابلیت کشف و قابلیت مدیریت کم‌تر باشد. بنابراین راه حل ایده‌آل مثبت و منفی فازی چنین تعریف می‌شود:

$$A^+ = \{(1, 1, 1), (1, 1, 1), (0, 0, 0), (0, 0, 0)\}$$

$$A^- = \{(0, 0, 0), (0, 0, 0), (1, 1, 1), (1, 1, 1)\}$$

رتبه‌بندی نهایی ریسک‌ها در جدول ۹ ذکر شده است.

۴.۴. بررسی و تحلیل حساسیت نتایج

نتایج روش تاپسیس فازی با استفاده از خروجی‌های فرایند تحلیل شبکه‌ی فازی در جدول ۹ ذکر شده است. ارزیابی ریسک‌ها نشان می‌دهد که ریسک ۷ با عنوان «تخصص و مهارت نامناسب نیروی انسانی» دارای بالاترین رتبه است. همچنین ریسک ۳ با عنوان «مشکلات تأمین منابع ارزی» در رتبه‌ی دوم و ریسک ۵ تحت عنوان «برآورد نامناسب احجام کاری» در رتبه‌ی سوم قرار دارد. این نتایج با شواهد عینی پروژه‌های نیروگاهی نیز سازگار است. گروه مینا و شرکت‌های تابعه در پروژه‌های نیروگاهی نقش مدیریت پروژه را برعهده دارند و بسیاری از کارهای اجرایی توسط پیمانکاران انجام می‌شود. بنابراین مهم‌ترین سرمایه‌ی شرکت مینا در این پروژه‌ها «نیروی انسانی» است. این نیروها در رسیدن پروژه به اهداف از قبل تعیین شده نقشی کلیدی دارند. از طرف دیگر پروژه‌های نیروگاهی دارای تجهیزات خاصی

هستند که در کشورهای محدودی تولید می‌شود؛ مدیریت مناسب منابع ارزی نیز یکی از عوامل اساسی در تحقق اهداف پروژه (به‌ویژه زمان) است. علاوه بر این به‌علت پیچیده بودن فرایند ساخت نیروگاه و عدم تجربه‌ی کافی در برخی از مراحل انجام پروژه، احجام کاری پیش‌بینی شده با مقادیر واقعی انحراف قابل توجهی دارد که این موضوع نیز منجر به تأخیرات مکرر، افزایش ادعای پیمانکاران و... می‌شود. ۵ به‌منظور بررسی حساسیت و اعتبارسنجی نتایج، محاسبات با روش‌ها و فرضیات مختلفی انجام گرفت. چنان‌که پیش‌تر ذکر شد، در این تحقیق برای محاسبه‌ی وزن معیارها و زیرمعیارها از روش اولویت‌بندی فازی استفاده شد. برای بررسی حساسیت نتایج نسبت به تغییر وزن معیارها و زیرمعیارها، وزن‌ها از طریق روش تحلیل توسعه‌ی نیز محاسبه شد. علاوه بر این وزن زیرمعیارها با/بدون در نظر گرفتن وابستگی آنها (روش AHP) تعیین شد. در محاسبات اولیه، ارزیابی گزینه‌ها به‌صورت مستقیم برحسب عبارت‌های زبانی جدول ۲ انجام شد. به‌منظور بررسی حساسیت جواب‌ها در اثر تغییر ارزیابی ریسک‌ها (نرخ‌ها)، ارزیابی گزینه‌ها به‌صورت مقایسه‌های زوجی انجام گرفت. با ترکیب فرضیه‌های مختلف، شش روش برای رتبه‌بندی نهایی طراحی شد. فرضیات این روش‌ها و وزن‌های حاصل در جدول ۱۰ ذکر شده است. در جدول ۱۱ نیز نتایج رتبه‌بندی ریسک‌ها با روش‌های مختلف ارائه شده است. نتایج روش شماره ۶ همان نتایج ذکر شده در جدول ۹ است. از جدول ۱۰ چنین برمی‌آید که وزن معیارها در چهار روش اول (برمبنای روش تحلیل توسعه‌ی) با روش‌های پنج و شش (برمبنای اولویت‌بندی فازی) متفاوت است؛ علت این امر تفاوت موجود در نحوه‌ی محاسبات است. علاوه بر این وزن زیرمعیارها نسبت به در نظر گرفتن وابستگی بین آنها حساس است (مقایسه‌ی نتایج روش‌های ۱ و ۳ با روش‌های ۲ و ۴ و همچنین روش ۵ با روش ۶ در ستون آخر جدول ۱۰ مؤید این موضوع است). طبق نتایج داده شده در جدول ۱۱، رتبه‌بندی ریسک‌ها در روش‌های مختلف تغییرات اساسی ندارد و حداکثر به میزان ۲ رتبه جابه‌جا شده است. نزدیکی رتبه‌های روش ۱ به روش ۳ (و همچنین روش ۲ به روش ۴)، علی‌رغم ارزیابی گزینه‌ها با روش‌های مختلف، به‌نوعی بیان‌گر اعتبار اطلاعات جمع‌آوری شده در مورد گزینه‌هاست. یکسان بودن رتبه‌ها در روش ۵ با روش ۶ (علی‌رغم تغییر وزن زیرمعیارها) نیز تا حدود زیادی به خاطر این موضوع است که همه زیرمعیارها فقط مربوط به معیار اول هستند و از طرف دیگر وزن محلی زیرمعیارها نیز نزدیک به هم است. سایر نتایج نیز به‌طور مشابه قابل استخراج و تفسیر است.

در مرحله‌ی بعدی تحقیق، برمبنای نتایج ارزیابی ریسک‌ها، پاسخ‌های بالقوه برای هر یک از آنها جمع‌آوری شد. به‌عنوان نمونه برخی از پاسخ‌های مرتبط با ریسک ۷ عبارت‌اند از: طراحی و برگزاری دوره‌های آموزشی و توجیهی برای پیمانکاران و کارفرما؛ بازنگری در فرایندهای جذب و اخراج پرسنل؛ افزایش آموزش‌های حین خدمت در گروه مینا؛ بازنگری در برون‌سپاری برخی کارها. در مورد ریسک سوم نیز پاسخ‌هایی از قبیل تعامل بیشتر کارفرما و گروه مینا در تأمین منابع ارزی، خرید از نمایندگی‌های تأمین‌کنندگان خارجی با ارز ریالی و جایگزینی تجهیزات خارجی با تجهیزات مشابه ساخت داخل مطرح شدند. برای ریسک شماره شش نیز پاسخ‌های زیر ارائه شد: تعامل و همکاری بیشتر واحد برنامه‌ریزی، طراحی و تأمین تجهیزات در برآورد احجام کاری، بازنگری در سقف تغییرات برای پیمانکاران، بازنگری در استانداردهای تدوین احجام کاری. برای سایر ریسک‌ها نیز پاسخ‌های پیشنهادی جمع‌آوری شد. برای انتخاب پاسخ‌ها نیز باید روشی مناسب ارائه شود که مواردی از قبیل هزینه اجرای پاسخ، اثرات اجرای پاسخ بر اهداف پروژه، اثرات متقابل پاسخ‌ها و ریسک‌های ثانویه در اثر اجرای پاسخ را بررسی کند. این موضوع نیازمند بررسی جامع‌تری است که در حال انجام است و جزئیات آن خارج از محدوده این تحقیق است.

جدول ۸. ارزیابی گزینه‌ها (ریسک‌ها) نسبت به معیارها و زیر معیارها.

	C_4	C_2	C_2	SC_3	SC_2	SC_1	
	(,۲۵,۷۵, ۱)	(,۵,۸۳, ۱)	(,۵,۷۵, ۱)	(,۰,۱۷,۵)	(,۰,۱۷,۵)	(,۰,۱۷,۵)	A_1
	(,۰,۴۲,۷۵)	(,۲۵,۶۷, ۱)	(,۵,۸۳, ۱)	(,۰,۰۸,۵)	(,۰,۲۵,۵)	(,۲۵,۵,۷۵)	A_2
	(,۰,۲۵,۵)	(,۲۵,۵,۷۵)	(,۵,۹۲, ۱)	(,۰,۲۵,۷۵)	(,۰,۴۲,۷۵)	(,۵,۸۳, ۱)	A_3
	(,۲۵,۵,۷۵)	(,۲۵,۵۸, ۱)	(,۲۵,۵۸, ۱)	(,۰,۱۷,۵)	(,۰,۴۲,۷۵)	(,۲۵,۵۸, ۱)	A_4
	(,۲۵,۵,۷۵)	(,۵,۸۳, ۱)	(,۲۵,۵۸, ۱)	(,۰,۱۷,۵)	(,۰,۳۳,۷۵)	(,۲۵,۵,۷۵)	A_5
	(,۰,۴۲,۷۵)	(,۲۵,۵۸, ۱)	(,۵,۷۵, ۱)	(,۲۵,۶۷, ۱)	(,۲۵,۶۷, ۱)	(,۵,۷۵, ۱)	A_6
	(,۰,۲۵,۵)	(,۰,۳۳,۷۵)	(,۵,۸۳, ۱)	(,۵,۸۳, ۱)	(,۲۵,۶۷, ۱)	(,۲۵,۶۷, ۱)	A_7
	(,۰,۴۲,۷۵)	(,۵,۷۵, ۱)	(,۵,۷۵, ۱)	(,۲۵,۶۷, ۱)	(,۲۵,۵۸, ۱)	(,۲۵,۵,۷۵)	A_8
	(,۲۵,۵۸, ۱)	(,۲۵,۵۸, ۱)	(,۲۵,۷۵, ۱)	(,۰,۳۳,۷۵)	(,۰,۳۳,۷۵)	(,۲۵,۶۷, ۱)	A_9
	(,۰,۱۷,۵)	(,۲۵,۶۷, ۱)	(,۲۵,۶۷, ۱)	(,۰,۱۷,۵)	(,۰,۴۲,۷۵)	(,۲۵,۵,۷۵)	A_{10}

جدول ۹. رتبه‌بندی نهایی ریسک‌ها.

رتبه	RC_i	d_i^-	d_i^+	شرح ریسک	کد ریسک
۱۰	,۵۰۵	۲,۰۴۵	۲,۰۰۱	نقص در تحویل زمین	A_1
۶	,۵۳۶	۲,۱۷۲	۱,۸۸۲	تاخیر در واگذاری امکانات (آب، برق و...)	A_2
۲	,۵۶۷	۲,۲۹۳	۱,۷۵۱	مشکلات تأمین منابع ارزی	A_3
۷	,۵۲۷	۲,۱۴۰	۱,۹۱۸	تأخیر در ارائه اطلاعات مورد نیاز طراحی	A_4
۹	,۵۲۰	۲,۱۰۵	۱,۹۴۳	عدم ارسال برخی تجهیزات براساس توالی نصب	A_5
۳	,۵۶۰	۲,۲۷۱	۱,۷۸۳	برآورد نامناسب احجام کاری	A_6
۱	,۵۷۹	۲,۳۴۳	۱,۷۰۴	تخصص و مهارت نامناسب نیروی انسانی	A_7
۴	,۵۵۰	۲,۲۲۹	۱,۸۲۲	عدم تطابق تجهیزات ارسالی با مدارک مهندسی تأیید شده	A_8
۸	,۵۲۵	۲,۱۴۰	۱,۹۳۳	مدیریت مالی نامناسب پیمانکار (درمورد مبالغ دریافتی از پروژه)	A_9
۵	,۵۴۴	۲,۲۱۲	۱,۸۵۲	وضعیت جوی	A_{10}

جدول ۱۰. نتایج وزن معیارها و زیر معیارها در روش‌های مختلف.

شماره روش	روش جمع‌آوری اطلاعات اهمیت معیارها و زیر معیارها	روش محاسبه وزن معیارها و زیر معیارها	روش جمع‌آوری اطلاعات ارزیابی	روش رتبه‌بندی ریسک‌ها	وزن معیارها	وزن زیر معیارها
۱	a	مقایسه‌های زوجی (فازی)	روش AHP فازی - تاپسیس	(,۳۱۴,۲۷۷,۱۳۳,۲۷۶)	(,۳۰۸,۳۳۹,۳۵۳)	
۲	b	مقایسه‌های زوجی (فازی)	روش AHP فازی - تاپسیس	(,۳۱۴,۲۷۷,۱۳۳,۲۷۶)	(,۳۶۰,۳۶۴,۲۷۶)	
۳	a	ارزیابی مستقیم (فازی)	تاپسیس فازی	(,۳۱۴,۲۷۷,۱۳۳,۲۷۶)	(,۳۰۸,۳۳۹,۳۵۳)	
۴	b	ارزیابی مستقیم (فازی)	تاپسیس فازی	(,۳۱۴,۲۷۷,۱۳۳,۲۷۶)	(,۳۶۰,۳۶۴,۲۷۶)	
۵	c	ارزیابی مستقیم (فازی)	تاپسیس فازی	(,۰,۳۰۱,۰,۳۰۱,۰,۰۹۸,۰,۳۰۰)	(,۳۰۷,۳۷۱,۳۲۲)	
۶	d	ارزیابی مستقیم (فازی)	تاپسیس فازی	(,۰,۳۰۱,۰,۳۰۱,۰,۰۹۸,۰,۳۰۰)	(,۳۵۸,۳۶۸,۲۷۴)	

a: روش AHP فازی براساس روش تحلیل توسعه‌ی c: روش AHP فازی براساس روش اولویت بندی فازی

b: روش ANP فازی براساس روش تحلیل توسعه‌ی d: روش ANP فازی براساس روش اولویت بندی فازی

جدول ۱۱. نتایج رتبه‌بندی ریسک‌ها در روش‌های مختلف.

شماره روش	A _{۱۰}	A _۹	A _۸	A _۷	A _۶	A _۵	A _۴	A _۳	A _۲	A _۱	RC _i
۱	۰٫۵۴۲	۰٫۳۶۵	۰٫۵۱۳	۰٫۶۴۰	۰٫۵۶۴	۰٫۳۲۰	۰٫۳۷۳	۰٫۶۲۰	۰٫۳۵۹	۰٫۰۸۷	رتبه
	۴	۷	۵	۱	۳	۹	۶	۲	۸	۱۰	
۲	۰٫۵۴۲	۰٫۳۹۷	۰٫۵۰۴	۰٫۶۲۷	۰٫۵۳۷	۰٫۳۴۰	۰٫۳۷۸	۰٫۶۶۷	۰٫۳۷۱	۰٫۰۸۴	رتبه
	۳	۶	۵	۲	۴	۹	۷	۱	۸	۱۰	
۳	۰٫۵۳۶	۰٫۵۲۰	۰٫۵۴۴	۰٫۵۷۵	۰٫۵۵۵	۰٫۵۱۲	۰٫۵۲۱	۰٫۵۵۹	۰٫۵۲۸	۰٫۴۹۹	رتبه
	۵	۸	۴	۱	۳	۹	۷	۲	۶	۱۰	
۴	۰٫۵۳۸	۰٫۵۲۱	۰٫۵۴۴	۰٫۵۷۵	۰٫۵۵۵	۰٫۵۱۴	۰٫۵۲۳	۰٫۵۶۱	۰٫۵۲۹	۰٫۴۹۹	رتبه
	۵	۸	۴	۱	۳	۹	۷	۲	۶	۱۰	
۵	۰٫۵۴۳	۰٫۵۲۴	۰٫۵۵۱	۰٫۵۷۹	۰٫۵۶۰	۰٫۵۱۹	۰٫۵۲۶	۰٫۵۶۶	۰٫۵۳۵	۰٫۵۰۵	رتبه
	۵	۸	۴	۱	۳	۹	۷	۲	۶	۱۰	
۶	۰٫۵۴۴	۰٫۵۲۵	۰٫۵۵۰	۰٫۵۷۹	۰٫۵۶۰	۰٫۵۲۰	۰٫۵۲۷	۰٫۵۶۷	۰٫۵۳۶	۰٫۵۰۵	رتبه
	۵	۸	۴	۱	۳	۹	۷	۲	۶	۱۰	
	۲	۲	۱	۱	۱	۰	۱	۱	۲	۰	تفاوت بین حداقل و حداکثر رتبه در روش‌های مختلف

در تحقیقات آتی می‌توان از سایر روش‌های تصمیم‌گیری چندمعیاره برای رتبه‌بندی نهایی استفاده کرد. توسعه‌ی مدل در سایر پروژه‌ها را نیز می‌توان به‌عنوان یک موضوع تحقیقاتی مطرح ساخت. علاوه بر این، ایجاد نرم‌افزاری برای انجام محاسبات در شبکه‌های پیچیده براساس مدل پیشنهادی به‌عنوان یک موضوع تحقیقی پیشنهاد می‌شود. از طرف دیگر با افزایش معیارها، زیرمعیارها و گزینه‌ها حجم محاسبات زوجی به‌شدت افزایش می‌یابد. بنابراین ارائه‌ی یک روش ابتکاری (یا فراابتکاری) مناسب برای کاهش این مشکلات نیز می‌تواند در تحقیقات آتی بررسی شود. بررسی وابستگی در سایر سطوح ساختار پیشنهادی نیز می‌تواند در تحقیقات بعدی انجام شود. علاوه بر این، ارائه‌ی یک مدل مناسب (برمبنای روش‌های بهینه‌سازی یا سایر رویکردهای موجود) برای ارزیابی و انتخاب اقدامات پاسخ به ریسک‌ها نیز به‌عنوان تحقیقات آتی پیشنهاد می‌شود.

تشکر و قدردانی

نویسندگان مقاله از گروه مینا به دلیل حمایت‌های مالی و فنی از این تحقیق، بر اساس قرارداد پژوهشی شماره ۹-۸۷-۰۹، RD، قدردانی می‌نمایند.

پانوشته‌ها

1. analytic hierarchy process
2. analytic network process

منابع (References)

1. PMI (Project Management Institute), *A Guide to the Project Management Body of Knowledge (PMBOK Guide)*, 4th ed., Pennsylvania (2008).

۵. نتیجه‌گیری

بیشرفت اقتصادی در کشورهای در حال توسعه مانند کشور ایران نیازمند انجام پروژه‌های زیربنایی از قبیل پروژه‌های نیروگاهی است. بدین منظور پروژه‌های نیروگاهی زیادی در کشور در حال اجراست که در معرض ریسک‌های مختلفی قرار دارند. انجام این تحقیق در راستای تحقق مدیریت ریسک مناسب در پروژه‌های نیروگاهی است که می‌تواند نقش قابل توجهی در رسیدن این پروژه‌ها به اهداف تعیین شده داشته باشد. در این نوشتار با یک روش ترکیبی ریسک‌ها شناسایی شد و یک ساختار مبتنی بر فرایند تحلیل شبکه‌ی برای رتبه‌بندی ریسک‌ها پیشنهاد شد. این ساختار قابلیت در نظر گرفتن معیارهای مختلف و وابستگی بین این معیارها را در سطوح مختلف دارد. ساختار پیشنهادی توسط فرایند تحلیل شبکه‌ی در محیط فازی مورد ارزیابی قرار گرفت و وزن معیارها و زیرمعیارها تعیین شد. در مرحله‌ی بعد، رتبه‌بندی نهایی ریسک‌ها توسط الگوریتم تاپسیس فازی ارائه و نتایج مربوطه تحلیل شد. نتایج حاصل نشان‌دهنده‌ی مناسب بودن مدل در دنیای واقعی در شرایط ابهام و عدم قطعیت است.

2. Chapman, C.B. and Ward, S.C., *Project Risk Management: Processes, Techniques and Insights*, John Wiley and sons, Chichester (1997).
3. Miler, J. "A method of software project risk identification and analysis", PhD Thesis, Gdansk University of Technology, Faculty of Electronics, Telecommunications and Informatics (2005).
4. Washington, DC: The National Academics press (2005).
5. Conrow, E.H., *Effective Risk Management: Some Keys to Success*, Second ed., American Institute of Aeronautics and Astronautics, Reston (2003).

6. Lyons, T. "Project risk management in the Queensland engineering construction industry", Masters of project management Dissertation, Queensland University of technology, Australia (2002).
7. Boehm, B.W. "Software risk management: Principles and practices", *IEEE software*, **8**, pp. 32-41 (1991).
8. Cooper, D.F., Grey, S., Raymond, G. and Walker, P., *Project Risk Management Guidelines: Management Risk in Large Projects and Complex Procurements*, John Wiley and sons, Chichester (2005).
9. Lee, E., Park, Y. and Shin, J.G. "Large engineering project risk management using a Bayesian belief network", *Expert Systems with Applications*, **36**, pp. 5880-5887 (2009).
10. Lyons, T. and Skitmore, M. "Project risk management in the Queensland engineering construction industry: A survey", *International Journal of Project Management*, **22**, pp. 51-61 (2004).
11. Perry, J.H. and Hayes, R.W. "Risk and its management in construction projects", *Proc. The Institution of Civil Engineering*, **78**(1), pp. 499-521 (1985).
12. Cooper, D.F. and Chapman, C.B., *Risk Analysis for Large Projects*, John Wiley and sons, Chichester (1987).
13. Tah, J.H.M., Thorpe, A. and McCaffer, R. "Contractor project risks contingency allocation using linguistic approximation", *Computer System Engineering*, **4**(2-3), pp. 281-293 (1993).
14. Merna, A. and Smith, N.J., *Privately Financed Concession Contract*, Second ed., Asia Law and Practice, Hong Kong (1996).
15. Carr, V. and Tah, J.H.M. "A fuzzy approach to construction project risk assessment and analysis: Construction project risk management system", *Advances in Engineering Software*, **32**, pp. 847-857 (2001).
16. Chapman, R.J. "The controlling influences on effective risk identification and assessment for construction design management", *International Journal of Project Management*, **19**, pp. 147-160 (2001).
17. Chapman, C.B. and Ward, S.C., *Project Risk Management: Processes, Techniques and Insights*, Second ed., John Wiley and sons, Chichester (2003).
18. Zou, P.X.W., Zhang, G. and Wang, J. "Understanding the key risks in construction projects in China", *International Journal of Project Management*, **25**, pp. 601-614 (2007).
19. Zayed, T.M. and Chang, L. M. "Prototype model for build-operate-transfer risk assessment", *Journal of Management Engineering*, **18**(1), pp. 7-16 (2002).
20. Kang, C.C., Feng, C.M. and Khan, H.A. "Risk assessment for build-operate-transfer projects: A dynamic multi-objective programming approach", *Computer and Operations Research*, **32**, pp. 1633-1654 (2005).
21. Zeng, J., An, M. and Smith, N.J. "Application of a fuzzy based decision making methodology to construct project risk assessment", *International Journal of Project Management*, **25**, pp. 589-600 (2007).
22. Ebrahimnejad, S., Mousavi, S.M. and Seyrafiapour, H. "Risk identification and assessment for build-operate-transfer projects: A fuzzy multi attribute decision making model", *Expert Systems with Applications*, article in press.
23. Cano, A. and Cruz, M.P., "Integrated methodology for project risk management", *Journal of Construction Engineering and Management*, **128**, pp. 473-485 (2002).
24. Yu, C.S. "A GP-AHP method for solving group decision-making fuzzy AHP problems", *Computers and Operations Research*, **29**, pp. 1969-2001 (2002).
25. Ertug˘rul, I. and Karakasog˘lu, N. "Performance evaluation of Turkish cement firms with fuzzy analytic hierarchy process and TOPSIS methods", *Expert Systems with Applications*, **36**, pp. 702-715 (2009).
26. Chang, D.Y. "Applications of the extent analysis method on fuzzy AHP", *European Journal of Operational Research*, **95**, pp. 649-655 (1996).
27. Cheng, C.H. "Evaluating naval tactical missile systems by fuzzy AHP based on the grade value of membership function", *European Journal of Operational Research*, **96**(2), pp. 343-350 (1997).
28. Mikhailov, L. and Tsvetinov, P. "Evaluation of services using a fuzzy analytic hierarchy process", *Applied Soft Computing*, **5**, pp. 23-33 (2004).
29. Gumus, A.T. "Evaluation of hazardous waste transportation firms by using a two step fuzzy-AHP and TOPSIS methodology", *Expert Systems with Applications*, **36**, pp. 4067-4074 (2009).
30. Torfi, F., Zanjirani Farahani, R. and Rezapour, S. "Fuzzy AHP to determine the relative weights of evaluation criteria and fuzzy TOPSIS to rank the alternatives", *Applied Soft Computing*, **10**, pp. 520-528 (2010).
31. Saaty, T.L., *Decision Making with Dependence and Feedback: The Analytical Network Process*, RWS publications, Pittsburgh (1996).
32. Meade, L.M. and Sarkis, J. "Analyzing organizational project alternatives for agile manufacturing processes: An analytical network approach", *International Journal of Production Research*, **37**, 241-261 (1999).
33. Boran, S. and Goztepe, K. "Development of a fuzzy decision support system for commodity acquisition using fuzzy analytic network process", *Expert Systems with Applications*, **37**, pp. 1939-1945 (2010).
34. Mikhailov, L. and Singh, M. "Fuzzy analytic network process and its application to the development of decision support systems", *IEEE Transactions on Systems, Man and Cybernetics- Part C: Applications and Reviews*, **33**(1), pp. 33-41 (2003).
35. Dagdeviren, M., Yuksel, I. and Kurt, M. "A fuzzy analytic network process (ANP) model to identify faulty behavior risk (FBR) in work system", *Safety Science*, **46**, pp. 771-783 (2008).
36. Guneri, A.F., Cengiz, M. and Seker, S. "A fuzzy ANP approach to shipyard location selection", *Expert Systems with Applications*, **36**, pp. 7992-7999 (2009).
37. Dagdeviren, M. and Yuksel, I. "A fuzzy analytic network process (ANP) model for measurement of the sectoral competition level (SCL)", *Expert Systems with Applications*, **37**, pp. 1005-1014 (2010).

38. Yuksel, I. and Dagdeviren, M. "Using the fuzzy analytic network process (ANP) for Balanced Scorecard (BSC): A case study for manufacturing firm", *Expert Systems with Applications*, **37**, pp. 1270-1278 (2010).
39. Yoon, K. and Hwang, C.L. "Manufacturing plant location analysis by multiple attribute decision making: Part II, Multi-plant strategy and plant relocation", *International Journal of Production Research*, **23**(2), pp. 361-370 (1985).
40. Wang, Y.M. and Elhag, T.M.S. "Fuzzy TOPSIS method based on alpha level sets with an application to bridge risk assessment", *Expert Systems with Applications*, **31**, pp. 309-319 (2006).
41. Chen, C.T. "Extensions of the TOPSIS for group decision-making under fuzzy environment", *Fuzzy Sets and Systems*, **114**, pp. 1-9 (2000).
42. Labuschagne, L., *Measuring Project Risks: Beyond the Basics*, Working paper, Rand Afrikaans University, Johannesburg (2003).
43. Chen, C.T., Lin, C.T. and Huang, S.F. "A fuzzy approach for supplier evaluation and selection in supply chain management", *International Journal of Production Economics*, **102**, pp. 289-301 (2006).
44. Cho, H.N., Choi, H.H. and Kim, Y.B. "A risk assessment methodology for incorporating uncertainties using fuzzy concepts", *Reliability Engineering and System Safety*, **78**, pp. 173-183 (2002).
45. Felixchan, T.S. and Niraj, K. "Global supplier development considering risk factors using fuzzy extended AHP-based approach", *Omega*, **35**, pp. 417-431 (2007).
46. Burke, R., *Product Management*, Biddles Ltd, Guildford (2003).
47. Lock, D., *Project Management*, 8nd ed., Gower Publishing Limited, Hampshire (2003).
48. Seyedhoseini, S.M., Noori, S. and Hatefi, M.A. "Two-polar concept of project risk management", Conference on Management Innovation 2007, Shanghai, China (4-6 June 2007).
49. Yang, T. and Hung, C.C. "Multiple-attribute decision making methods for plant layout design problem", *Robotics and Computer-Integrated Manufacturing*, **23**, pp. 126-137 (2007).

PROJECT RISK ASSESSMENT BY A HYBRID APPROACH USING FUZZY-ANP AND FUZZY-TOPSIS

S.H. Zegordi(corresponding author)

zegordi@modares.ac.ir

**Dept. of Industrial Engineering
Tarbiat Modares University**

A. Nazari

a_nazari@sbu.ac.ir

**Dept. of Projects and Construction
Management Faculty of Architecture and Urban
Planning**

Shahid Beheshti University

E. Rezaee Nik

ernik@modares.ac.ir

**Dept. of Industrial Engineering
Tarbiat Modares University**

Sharif Industrial Engineering and Management Journal

Volume 29, Issue 2, Page 3-14, Original Article

© Sharif University of Technology

- Received 9 January 2011; received in revised form 17 December 2011; accepted 14 May 2012.

Abstract

Usually, projects are implemented in dynamic and complex environments due to their inherent uncertainties and risks. The purpose of risk management is to improve project performance via systematic risk assessment and response. Companies have limited resources for managing all project risks; therefore, they need to prioritize the important ones. In particular, resources should be allocated to managing risks with higher priorities. In classical approaches, probability and impact are two commonly used criteria in project risk assessment; however, these criteria do not sufficiently address all its aspects. Moreover, there may be interrelations and dependencies among the various criteria.

In order to overcome these drawbacks, we proposed a practical framework for evaluating risk in projects. The proposed framework has three main steps. First, we identify project risks and determine those of importance to be evaluated by multiple attribute decision-making (MADM) techniques. Then, we use a fuzzy analytic network process (fuzzy-ANP) for calculating criteria weights. The model is capable of considering dependencies among the different criteria. Also, the model calculates consistency indices for the fuzzy pair-wise comparison matrices. Finally, the outputs of fuzzy-ANP calculations are used in a fuzzy-based technique for “order preference by similarity to ideal solution” (fuzzy-TOPSIS) for ranking risks based on their importance.

A case study of an Iranian power plant project is presented to demonstrate the applicability and performance of the proposed model. By different mechanisms, more

than 100 risks were identified and categorized according to their sources. Next, we determine 10 important risks as alternatives for the fuzzy-ANP and fuzzy-TOPSIS procedures. We conclude that inadequate staff skill is the most important risk in such projects. Among other risks, difficulties in project financing are very important. In order to verify the obtained results and justify the proposed method, we calculated weights of the criteria (and sub-criteria) and ranked the risks using 6 different methods. We use the extent fuzzy-AHP and fuzzy prioritization approach for calculating the weights of criteria (and sub-criteria). According to obtained results, significant differences are observed in the weights of sub-criteria when dependencies are considered. In addition, there are no significant differences between rankings of risks for different methods. The results show that the proposed method is a suitable approach when performance ratings and weights are vague and imprecise.

Key Words: Project risk identification, project risk assessment, fuzzy analytical network process (ANP), fuzzy-TOPSIS, power plant projects.